

kelig Overlegenhed til at se ligeligt, uheldet og upartisk paa alle Forhold i vort Land, at det maa lade Lighed for Loven være Rettesnoren, og at det maa gribe ind overalt, hvor det kræves, til Fremme af Frihed og Fremskridt i vort Land.

Jørgen Jensen: Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at tage Ordet ved denne Finanslovbehandling. Det Ansvar, som det ærede Medlem fra Kellerup (Leth Espensen) mindede os om for det overflødige Ord, havde jeg i alt Fald ikke tænkt at paadrage mig — om det ærede Medlem i sin godt 2 $\frac{1}{2}$ Time lange Tale selv undgik at paadrage sig et saadant Ansvar, er en Sag for sig, og det skal jeg ikke komme ind paa.

Det, der gav mig Anledning til at tage Ordet, var en Bemærkning af det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe). Jeg ved ikke, om han er til Stede, men jeg har i alt Fald af Hensyn til ham undladt at fremsætte mine Bemærkninger i en kort Bemærkning ved Mødets Begyndelse. Det drejer sig om Forstander Broes Afskedigelse. Nu havde jeg tænkt mig, at da der fra Overinspektørens og Justitsministerens Side var handlet saa resolut og energisk i den Sag, kunde selv det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds have været tilfreds. Naar det ærede Medlem desuagtet i Dag er ude i „Social-Demokraten“ med en stor Artikel med fed Overskrift — og det en Artikel, der, som det synes mig, vidner om, at han bl. a. ogsaa har til Formaal at udnytte Sagen i Partipolitikens Tjeneste —, nødes jeg til at gøre et Par Bemærkninger.

Det ærede Medlem mindede os i Gaar om, at hvis vi for to Aar siden havde lyttet til ham, vilde vi have undgaaet den Skandale, her er Tale om. Maa jeg minde om, hvad det ærede Medlem da sagde —, han har for Resten selv optrykt det i sin Artikel i Dag. Det, han beskyldte Forstander Broe for, var, at denne i sin Stilling som Lærer paa Landerupgaard pryglede for meget. Jeg skal ikke udtale mig til Fordel for Prygl, det kunde aldrig falde mig ind. Jeg betragter ikke Prygl som noget Opdragelsesmiddel. Men jeg maa fastholde, at det ærede Medlem ikke med en Stavelse har antydnet, at der paa den Tid var ham andet bekendt om Forstander Broe end netop dette, at han var for haard. Det er fra forskellig Side, ogsaa fra det ærede Medlem selv, kommet mig for Øre, at han den Gang ogsaa skulde have været vidende om det Forhold, der

har været Foranledningen til Afskedigelsen. Hvis dette er sandt, vil jeg henstille, hvis Ansvar der er størst, enten det ærede Medlems, som den Gang tav og lod Manden blive ansat, eller bl. a. mit, naar jeg først nu hører, hvordan Sagen hænger sammen.

Det ærede Medlem gengiver i sin Artikel i Dag nogle anbefalinger, der i sin Tid fremkom til Fordel for daværende Lærer Broe. Men han gør ogsaa der kun et skønsomt Udvalg. Overfor de Beskyldninger, som det ærede Medlem rettede mod Broe, for at prygle for stærkt, forelaa der, hvad der fremgaar af Rigsdagstidenden, foruden de anbefalinger, som det ærede Medlem nu meddeler, ogsaa anbefalinger blandt andet fra Kullerup-Refsvindinge Sogneraad, fra Præsten i Herrested og fra Herrested Sogneraad. De gaa alle ud paa, at Broe i sin tidligere Stilling som Lærer var en human Børneopdrager. Men jeg fastholder altsaa, at naar det ærede Medlem nu tiltager sig Æren for denne Afskedigelse, er han uberettiget dertil af den Grund, at han ikke den Gang med en eneste Stavelse antydede, at han vidste noget om det her omhandlede Forhold.

Nu oplyser det ærede Medlem i sin Artikel, at han har gjort mig — jeg formoder, det er mig, skønt han ikke en Gang kender mit rette Navn, men da han bruger Udtrykket: Formanden for Braaskovgaard's Tilsynsraad, maa jeg gaa ud fra, at det er mig — bekendt med Forholdene, og at jeg burde have foranlediget en Undersøgelse af Sagen ved Henvendelse til Overværgeraadet. Det ærede Medlem har i en løs, paa et Dampskib ført Samtale givet mig nogle Oplysninger om det omhandlede Forhold. Det ærede Medlem har ikke anmodet mig om at gaa til Overværgeraadet med disse Oplysninger. Det tillagde jeg ingen Betydning. Jeg henstillede til det ærede Medlem, om han nu ogsaa, da der her er Tale om et Forhold, der ligger 12 Aar tilbage i Tiden og hører til et Tidspunkt, da jeg ikke kendte den paagældende, og da jeg ikke havde Spor af Andel i, at den paagældende blev Forstander paa Braaskovgaard, fandt, at det i særlig Grad kunde paahvile mig at gaa til Overværgeraadet paa et saa løst Grundlag, og uden at han vedlagde noget skriftligt Bevis, og jeg tilraadede derfor det ærede Medlem selv at gaa til Overværgeraadet med sine Oplysninger. Det ærede Medlem har ikke fulgt mit Raad. Jeg kan oplyse, at naar Sagen er behandlet saa resolut og kraftigt fra Overværgeraadets og Ministeriets Side, er